



ת"פ 52546/02/19 - מדינת ישראל נגד סאמי נאבולסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52546-02-19 מדינת ישראל נ' נאבולסי

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמי נאבולסי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל לידני

ב"כ הנאשם: עו"ד וסים דכואר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות החזקת נשק ובעבירה של החזקת תחמושת.

במשך כשנתיים וחצי ועד יום 11.2.19, החזיק הנאשם בנגרייה הממוקמת מתחת לבית משפחתו בכפר עקב, רובה M1, נשק מאולתר המכיל חלקי רובה ציד, 37 כדורים בקליבר 45*5.56 מ"מ, 30 כדורים בקליבר של 10-Magnum22 ו-10 כדורים בקליבר 7.62*63 מ"מ.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע. לא נערכה הסכמה לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 26.6.19 מלמד כי הנאשם בן 42, נשוי ואב לעשרה, גר עם משפחתו ומצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני. טרם מעצרו עבד הנאשם כפקח תנועה במסגרת חברה עירונית. הנאשם בוגר 11 שנות לימוד והוא נשר ממערכת החינוך על רקע מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו. בשנת 1993 החל לעבוד בחנות מכולת משפחתית ובהמשך עבד בעבודות שונות. בין השנים 2010-2018 עבד בחברה קבלנית ועזב עבודה זו על רקע בעיות בריאות, ומאז שימש כפקח תנועה.

הנאשם אובחן לאחרונה כחולה בסוכרת ושניים מתוך ילדיו סובלים אף הם מבעיות בריאות.



לנאשם אין הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם כי הוא מקבל אחריות חלקית על מעשיו. הנאשם מתאר התנהלותו כמוטעית ובלתי אחראית והסביר כי העבירות בוצעו על רקע סכסוך משפחתי ומתוך רצון להגן על משפחתו, לאחר שנורו יריות לעבר ביתם. לדבריו, פנה להגיש תלונה אך לא נענה. בנוסף טען, כי במסגרת עבודתו כפקח תנועה, הוא נדרש ללבוש מדים, עובדה שזכתה לגינוי בסביבת מגוריו. הנאשם תיאר כי הגם שהסכסוך עם המשפחה היריבה פחת בעצמתו, הוא לא יושב באופן סופי.

שירות המבחן התרשם, כי עמדתו של הנאשם פאסיבית והוא מבטא חוסר אונים ומשליך אחריות למעשיו על גורמים חיצוניים. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם סף תסכול נמוך, המקשה עליו להסתגל באופן מיטיב למסגרות וקווי אישיותו אינם בשלים ומגובשים דים. בולט אצלו קושי בוויסות דחפים והוא פועל, לעיתים, באופן אימפולסיבי. עם זאת ההתרשמות היא כי הנאשם מנסה לנהל אורח חיים חיובי ושומר חוק בדרך כלל וההליך המשפטי מהווה גורם ממתן ומעמיק גבול עבורו.

הנאשם ביטא נכונות להשתלב בטיפול ייעודי בקשייו, ובסופו של יום שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות דומות מצד הנאשם. שירות המבחן סבר, כי מאסר בפועל עלול לחשוף את הנאשם לדפוסי עבריינות נוספים ולהרע את מצבו הרפואי ולכן, לנוכח הנזקקות הטיפולית שהביע, המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם צו מבחן לצד מאסר מותנה והתחייבות כספית, ולבדוק התאמתו לריצוי מאסר בעבודות שירות.

4. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שלושים לחמישים חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בשליש תחתון של מתחם העונש ההולם, לצד מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את סוג הנשק שהחזיק הנאשם ואת היקפה של התחמושת, עמד על הצורך להרתיע את הרבים באמצעות החמרה בענישה ותמך עמדתו בפסיקה. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את נטילת האחריות החלקית בלבד של הנאשם על מעשיו.

5. ב"כ הנאשם, אשר תמך אף הוא טיעונו בפסיקה, ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וביקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם בשל מצבו הבריאותי של הנאשם, ולגזור עליו את ימי מעצרו לצד מאסר מותנה וענישה כספית. מצבו הרפואי של הנאשם, אשר אובחן לאחרונה כחולה בסוכרת, הודגש שוב ושוב כמו גם מצבו הרפואי של שני ילדיו. עוד הודגשו הודאת הנאשם וקבלת אחריות על מעשיו ושיתוף פעולה עם המשטרה כבר מרגע עריכת החיפוש בביתו. נטען, כי לנוכח טיבם ואיכותם של כלי הנשק, הסיכון שנשקף ממעשיו של הנאשם היה נמוך העבירה שביצע הייתה ברף חומרה נמוך ביחס לעבירות בנשק. ב"כ הנאשם הגיש כראיות לעונש את חוות הדעת שנערכה על אודות הנשקים והתחמושת שנתפסו, את דו"ח החיפוש, תמונות של הנשק ותיאור כללי של טיבו וכן מסמכים רפואיים של הנאשם ותעודת ההסמכה שלו כפקח תנועה.

מתחם העונש ההולם

6. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על חיי אדם ועל שלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור ובטחונו. נשק המוחזק שלא כדין עלול להגיע לידיהם של גורמים פלילים ועוינים ולשמש לפגיעה בחפים מפשע.



7. בית המשפט העליון התייחס לחומרתה של עבירת החזקת נשק בע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' חרבוש (פורסם בנבו 9.6.10) וקבע:

"המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמנית ושל נשק חסר ובעוצמה השישעמו פוטנציאל להסלמתה אלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. יש לעשות כן עוד בטרם ייעשה באקדח שימוש שקטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בידו מהחברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל."

וראו גם האמור ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סולימאן (פורסם בנבו 19.1.14):

"...הסיכון שיש בנשק לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בול מטרתיב וצוין של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל לקטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות וטומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בידו נתון תמיד לחשש שיפתה לעשות בו שימוש, ולוברג עילח פחד..."

8. היקף הנשק והתחמושת שהחזיק הנאשם בבית המלאכה הסמוך לביתו אינה מבוטלת, והיא כללה רובה חצי אוטומטי תקין, שפוטנציאל הפגיעה שלו גדול, רובה נוסף מאולתר, שעל פי חוות הדעת שהוגשה, מנגנון הירי בו פגום ולכן מידת הסיכון שיש בנשק כתוצאה מהחזקתו נמוכה. בנוסף החזיק הנאשם כמות לא זניחה של תחמושת.

9. עבירות מן הסוג שביצע הנאשם דורשות תכנון מוקדם והיערכות, ומן הסתם גם השקעה לא מבוטלת של מאמצים לצורך השגת כלי הנשק.

10. על פי הנטען, הנאשם החזיק את הנשק לצורכי הגנת משפחתו על רקע סכסוך עם משפחה אחרת וכן בשל כך שקונטר על רקע עבודתו בעבודה המחייבת לבישת מדים.

לא הוצגו ראיות התומכות בטענת הנאשם, לפיה פנה לרשויות על רקע הסכסוך ונדחה. מכל, מקום, הצטיידותו של הנאשם בשני כלי נשק ובתחמושת רבה, שבהם החזיק למשך פרק זמן ארוך, מלמדים על נכונותו לעשות בהם שימוש במידת הצורך, ובהתאם - על הסכנה הנשקפת כתוצאה ממעשי העבירה.

11. למרבה המזל כלי הנשק והתחמושת נתפסו טרם הספיק הנאשם לעשות בהם שימוש, ובכך נמנע מימוש הסכנה.

12. בשל הצורך בהרתעת הרבים, ניכרת בשנים האחרונות מגמה של החמרה בענישה בעבירות הקשורות בנשק. ראו למשל דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (פורסם בנבו 28.11.11):



**"אכן נראה לנו כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו.
נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות עלול גם לשמש למטרות פליליות.**

"

13. ואמנם, עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות שבוצעו בנסיבות דומות נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל, ובמקרים חריגים בלבד, בהן התקיימו נסיבות מיוחדות שהצדיקו זאת, ובראשן- שיקולי שיקום, נגזרו גם עונשי מאסר בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 7344/18 **מגיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 21.10.18); רע"פ 6306/17 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 28.3.18); ע"פ 1505/14 **לידאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.11.14); עפ"ג (י-ם) 18257-03-16 **מדינת ישראל נ' טוויל** (פורסם בנבו 6.12.16); עפ"ג (חי') 9929-08-17 **מדינת ישראל נ' חוסיין** (פורסם בנבו 26.10.17); ת"פ (פ"ת) 47766-07-12 **מדינת ישראל נ' ריאן** (פורסם בנבו 15.1.14) וסקירת הפסיקה הענפה המופיעה שם, וכן ע"פ (מרכז) 57617-02-14 **ריאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.11.14).

הפסיקה שעליה נסמכה המאשימה אינה רלבנטית למקרה דנן, שכן היא מתייחסת לעבירת נשיאת נשק, המצויה במדרג חומרה גבוה יותר מן העבירה שבה הורשע הנאשם.

14. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין תשעה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס. נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, ובכלל זה סוג וכמות הנשק והתחמושת שהחזיק הנאשם, אינן מאפשרות קביעת מתחם עונש הולם שאינו מתחיל במאסר של ממש.

העונש המתאים לנאשם.

15. הנאשם בן 42, ואזקוף לזכותו את עברו הנקי והודאתו במיוחס לו בכתב האישום, כמו גם את שיתוף הפעולה שלו עם השוטרים שערכו את החיפוש בביתו, כפי שבא לביטוי בדו"ח הפעולה שהוגש.

שיתוף פעולה זה אמנם מגלם קבלת אחריות, ואולם לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן לפיה אין מדובר בקבלת אחריות מלאה. הדבר בא לביטוי לא בהכחשת עצם ביצוע המעשים המקימים את העבירות, אלא בהשלכת הסיבות שהובילו להתנהגותו על גורמים חיצוניים. עובדה זו מחייבת מתן משקל מסוים לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם, בפרט לנוכח העובדה כי הסכסוך עם יריביו של הנאשם טרם יושב באופן מלא, וההתרשמות של שירות המבחן כי במצבים בהם הנאשם חש לחץ או תסכול, הוא עשוי לשוב וליטול את החוק לידי.

16. מתוך המסמכים הרפואיים הרבים שהוגשו ניתן ללמוד כי הנאשם אובחן לאחרונה כחולה בסוכרת מסוג 2, הוא נמצא במעקב ונוטל טיפול תרופתי. אין במסמכים הרפואיים עדות למחלת לב. למרבה הצער, מחלתו של הנאשם היא מחלה נפוצה מאד. למרבה המזל הנאשם נוטל טיפול ומצבו מאוזן. הטיפול שאותו מקבל הנאשם יכול להינתן גם בין כותלי הכלא, אין ראייה לכך כי כליאתו של הנאשם תחמיר את מצבו הבריאותי, ומצבו אינו כזה המצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.



17. לא קיימים אף שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. אמנם שירות המבחן, אשר מתוקף תפקידו וייעודו, הציע לשלב את הנאשם בטיפול, ואולם הנאשם לא החל בטיפול וממילא לא ברורה תוחלתו של טיפול כאמור.

18. הנאשם מקיים אורח חיים שהוא, ככלל, תקין ומתפקד. טרם מעצרו עבד ופרנס את משפחתו. מובן כי גזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם עשויה לפגוע במשפחתו, ובכלל זה בילדיו, ששניים מהם הם בעלי צרכים מיוחדים. עובדה זו היא בעלת משקל בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, אך אינה מצדיקה, גם בהצטרפה ליתר הנסיבות לקולא, חריגה מן המתחם.

19. הנאשם היה במעצר של ממש במשך כחודשיים ולאחר מכן שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כחמישה חודשים נוספים, ועובדה זו תישקל אף היא בקביעת העונש.

20. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתית המתחם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 11.2.19 עד 7.4.19.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.

21. הנשק והתחמושת יחולטו או יושמדו על פי החלטת רשם המוצגים.

22. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.